

บทที่ 5

บทสรุป

จากการทดสอบ โดยใช้เทคนิคบางชนิดของการวิเคราะห์ทางเทคนิค มาเป็นเครื่องมือกำหนดจุดซื้อ/ขายเงินตราต่างประเทศในตลาดเสรี ปรากฏผลกำไร/ขาดทุนเฉลี่ยต่อเดือนของแต่ละวิธี ดังนี้

โดยวิธีการของกราฟแท่ง ให้ผลกำไรในกรณีของ US\$/DM และ US\$/YEN ในอัตรา 0.91% และ 0.85% ตามลำดับ หรือเฉลี่ยทั้งหมดกำไร 0.88%

วิธีดัชนีความแข็งแกร่งสัมพัทธ์ ให้กำไรในอัตรา 3.26% และ 0.40% สำหรับกรณี US\$/DM และ US\$/YEN ตามลำดับ ซึ่งเฉลี่ยทั้งหมดจะกำไร 1.83%

วิธีค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ให้กำไรในอัตรา 1.48% และ 1.50% สำหรับกรณี US\$/DM และ US\$/YEN ตามลำดับ ซึ่งเฉลี่ยทั้งหมดได้กำไร 1.49%

วิธี Directional Movement ให้กำไร 0.94% และ 0.71% สำหรับกรณี US\$/DM และ US\$/YEN ตามลำดับ ซึ่งเฉลี่ยทั้งหมดได้กำไร 0.83%

จะเห็นว่าทุกวิธีล้วนทำกำไรให้ทั้งสิ้น โดยเฉพาะวิธีค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่และความแข็งแกร่งสัมพัทธ์ ให้กำไรในอัตราที่ค่อนข้างสูง วิธีกราฟแท่ง และ Directional Movement ก็ให้กำไรในอัตราที่มากพอสมควร

ส่วนกรณีของวิธี Point & Figure Chart จากการติดตามเป็นช่วง ๆ อย่างไม่ต่อเนื่องเป็นเวลาประมาณ 2 เดือน ปรากฏว่าสามารถทำกำไรได้ 0.49% และ 1.56% สำหรับกรณี US\$/YEN และ US\$/SFR ตามลำดับ แต่ขาดทุน 0.79% สำหรับกรณี US\$/DM หากนำมาเฉลี่ยแล้วจะได้กำไร 0.42% ซึ่งนับว่าน้อย สาเหตุที่ทำให้ผลที่ได้ออกมาเป็นเช่นนี้อาจสรุปได้ว่า มีสาเหตุจากการบันทึกการเคลื่อนไหวของราคากระทำได้ไม่ดีต่อกันตลอดเวลา เป็นการบันทึกช่วงระยะเวลาเพียง 3-5 ชั่วโมงต่อวันเท่านั้น จึงทำให้การกำหนดเข้า-

หมายกระทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร กล่าวคือ Congestion Area อาจจะสั้นเกินไป เนื่องจากเวลาที่เริ่มบันทึกการเคลื่อนไหวของราคานั้นได้เลยขอบเขตที่เป็นเส้นแนวตั้งในดัชนีซ้าย (ดูรูป 3.13 ก-ข) ไปแล้ว ทำให้เป้าหมายที่ตั้งกำไรไว้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น กำไรที่ได้ก็จะน้อยลง หรือในบางกรณีเมื่อกำหนดเป้าหมายแล้ว ราคายังเคลื่อนไหวไม่ถึงเป้าหมาย แต่ยุติการบันทึกราคาเสียก่อน ทำให้ไม่ทราบว่าจะได้กำไรตามเป้าหมายหรือไม่อย่างไร

ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว จึงได้นำการบันทึกการเคลื่อนไหวของราคาที่ใช้ Dow Jones ทำการบันทึกไว้ ซึ่งเป็นการบันทึกตลอด 24 ชั่วโมงติดต่อกันไปเรื่อย ๆ ทุกวันทำการ ข้อมูลจึงต่อเนื่องกันไปตลอด โดยเมื่อนำมาทดสอบแล้ว ปรากฏว่า

กรณี US\$/DM กำไรในอัตรา 4.62% US\$/YEN กำไรในอัตรา 3.20%
และ US\$/SF กำไรในอัตรา 4.91% เมื่อเฉลี่ยกำไรทั้งหมดแล้วจะกำไร 4.24%

ผลที่ได้นี้แสดงให้เห็นว่า ด้วยวิธีการของ P&F CHART ก็สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจซื้อ/ขายเงินตราต่างประเทศได้เช่นกัน โดยทำกำไรได้ในอัตราที่สูงมาก

เมื่อเป็นเช่นนี้ เราก็น่าที่จะสรุปได้ว่า ด้วยการวิเคราะห์เทคนิคบางชนิดของการวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยเฉพาะ 5 วิธีการดังกล่าวในบทที่ 3 มาช่วยตัดสินใจซื้อ/ขายเงินตราต่างประเทศ จะสามารถช่วยให้การซื้อ/ขายเงินตราในระยะยาวมีกำไรได้

และด้วยเหตุที่ว่า การวิเคราะห์ทางเทคนิคนี้เป็นวิธีการที่ต้องใช้ข้อมูลในอดีตมาประกอบการศึกษาหรือคำนวณ เพื่อจะสามารถกำหนดจุดเข้า/ออกจากตลาดได้ ดังนั้น เมื่อการวิเคราะห์ทางเทคนิคสามารถช่วยให้การซื้อ/ขายเงินตราได้ดังกล่าวยังข้างต้น จึงแสดงให้เห็นว่า การเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรามีทิศทางที่แน่นอน (Non-Random) สอดคล้องกับการทดสอบทางสถิติด้วยวิธี Serial Correlation ดังแสดงไว้ในบทที่ 2

สำหรับในด้านการพิจารณาซื้อ/ขายเงินตราต่างประเทศ โดยไม่ใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจ ปรากฏผลดังนี้

1.) กรณีใช้การวิเคราะห์พื้นฐานช่วยในการตัดสินใจ ได้ทดสอบโดยใช้ข้อมูล 2 ชนิด เป็นแนวทางในการพิจารณา ได้แก่ ดุลการค้า และการก่อสร้างบ้านเรือน ผลที่ได้ปรากฏว่า เมื่อตัดสินใจซื้อ/ขาย โดยใช้ข้อมูลทางด้านดุลการค้ามาพิจารณา จะสามารถทำกำไรเฉลี่ย 0.38% และ 0.70% สำหรับกรณีของ US\$/DM และ US\$/YEN ตามลำดับ หรือเฉลี่ยรวมกันแล้วได้กำไร 0.54% แต่กรณีพิจารณาจากข้อมูลการก่อสร้างบ้านเรือนกลับขาดทุน 0.90% และ 0.69% สำหรับกรณีของ US\$/DM และ US\$/YEN ตามลำดับ

จากผลที่ได้ในกรณีของดุลการค้า แสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจซื้อ/ขายเงินตรา โดยใช้การวิเคราะห์พื้นฐานเป็นตัวพิจารณาแนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยน สามารถช่วยให้ทำกำไรได้เช่นกัน ขณะเดียวกันผลที่ได้จากการพิจารณาการก่อสร้างบ้านเรือน กลับให้ผลตรงกันข้าม คือ ขาดทุน ทำให้เกิดปัญหาว่าการวิเคราะห์พื้นฐานจะใช้ได้หรือไม่

กรณีขัดแย้งนี้อาจอธิบายได้ในแง่ของอุปสงค์และอุปทาน กล่าวคือ ข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาเป็นตัวชี้แนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยนนั้น มีผลกระทบคืออุปสงค์และอุปทานของเงินตราประเทศนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด หากมีผลกระทบมากก็ย่อมเป็นตัวชี้แนวโน้มในอนาคตของค่าของเงินสกุลนั้น ๆ ได้ เช่น ดุลการค้าหรือดุลการชำระเงิน และอัตราเงินเฟ้อ เป็นต้น หากมีผลกระทบน้อยก็จะเป็นตัวชี้แนวโน้มในค่าของเงินสกุลนั้น ๆ ได้ไม่เต็มที่ ดังเช่นกรณีของการสร้างบ้านเรือนข้างต้น

2.) กรณีใช้วิธีการสุ่มวัน เข้าทำการซื้อ/ขายเงินตราต่างประเทศ โดย

2.1 พิจารณาข้อมูล จากการซื้อขายล่วงหน้า ซึ่งจากการทดสอบเป็นการซื้อคอลลάρล่วงหน้าทุกครั้ง แล้วทำการขายคอลลάρทันทีในวันครบกำหนด โดยระยะเวลาครบกำหนดจะกำหนดขึ้นด้วยวิธีสุ่ม ผลที่ได้ปรากฏว่าขาดทุน 0.24% และ 0.45% สำหรับกรณี US\$/DM และ US\$/YEN ตามลำดับ

2.2 ไม่พิจารณาข้อมูลใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งจากการทดสอบโดยวิธีการสุ่มสองครั้ง ปรากฏว่า ในกรณีของ US\$/DM ขาดทุน 0.51% และกำไร 0.06% ส่วนกรณี US\$/YEN ขาดทุนทั้งสองครั้ง เท่ากับ 0.41% และ 0.50%

จากการทดสอบการซื้อ/ขายเงินตราต่างประเทศ โดยไม่นำวิธีของการวิเคราะห์ทางเทคนิคมาช่วยในการตัดสินใจ ปรากฏว่าโดยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สามารถช่วยให้การซื้อ/ขายเงินตราทำได้เช่นกัน ทั้งนี้มีข้อแม้ที่ว่า ข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาพิจารณาต้องเป็นตัวชี้ถึงสถานะเศรษฐกิจส่วนใหญ่ได้ เช่น ดอลลาร์เงินเพื่อ การว่างงาน หรือรายได้ประชาชาติ เป็นต้น เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้บ่งบอกถึงสถานะเศรษฐกิจ ย่อมแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มค่าของเงินของประเทศนั้นด้วย จึงเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะช่วยตัดสินใจได้ แต่หากข้อมูลพื้นฐานที่นำมาพิจารณา เป็นเพียงองค์ประกอบย่อย ๆ ส่วนหนึ่งในหลาย ๆ ส่วนที่จะมีผลต่อสถานะเศรษฐกิจแล้วก็จะไม่อาจนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานช่วยในการตัดสินใจได้ ควรที่จะพิจารณาหลาย ๆ องค์ประกอบร่วมกันก่อนที่จะตัดสินใจ

สำหรับการซื้อ/ขายเงินตราโดยวิธีการสุ่มนั้น ปรากฏว่าผลส่วนใหญ่จากการทดลองให้ผลขาดทุน ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างหนึ่งว่า การซื้อ/ขายโดยวิธีการสุ่ม เป็นวิธีการที่ไม่อาจประกันได้ว่าจะสามารถทำกำไรได้หรือไม่ หากพิจารณาในแง่ของความน่าจะเป็น ก็เหมือนการโยนเหรียญ โอกาสจะขึ้นหัวหรือก้อยมีเท่า ๆ กัน คือ 0.5 เช่นเดียวกันในกรณีนี้โอกาสจะกำไรหรือขาดทุนมีเท่า ๆ กัน คือ 0.5 นั่นเอง

สรุปแล้ว จากผลการทดสอบการตัดสินใจซื้อ/ขายเงินตราต่างประเทศ โดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค สามารถช่วยให้การซื้อ/ขายมีกำไรได้ และจากการทดสอบปรากฏอยู่บ่อยครั้งว่า เมื่อเราเข้าทำการซื้อ/ขายตามสัญญาณที่เกิดขึ้นแล้ว ราคาจะเคลื่อนไหวต่อไปจนถึงเป้าหมายตามวิธีการวิเคราะห์ทางเทคนิคนั้น ๆ กำหนดไว้พอดี แล้วจึงจะเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนไหวลักษณะเช่นนี้อาจกล่าวได้ว่า ในขณะนั้น ๆ นักค้าเงิน (Dealers) กลุ่มนักวิเคราะห์ทางเทคนิคได้เข้ามามีส่วนร่วมในตลาดมาก พฤติกรรมการเคลื่อนไหวของราคาจึงเป็นไปตามการคาดการณ์ของนักวิเคราะห์ทางเทคนิค แต่ก็มิใช่บ่อยครั้งเช่นกันที่ตลาดไม่เคลื่อนไหวไปดังแนวทางวิเคราะห์ของการวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยเฉพาะเมื่อมีข่าวคราวบางอย่างเกิดขึ้น อันมีผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ เช่น ข่าวคราวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงราคาน้ำมันดิบ ข่าวสื่อประธานาธิบดีเสียชีวิต สงครามในตะวันออกกลาง การประกาศลดอัตราดอกเบี้ย การประกาศ

ดุลการค้า หรืออัตราเงินเฟ้อ เป็นต้น เมื่อมีข่าวเหล่านี้ออกมา ก็จะมีผลกระทบต่อค่าเงินสกุลต่าง ๆ ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเคลื่อนไหวไปตามผลกระทบของข่าวทันที ในช่วงนี้ นักค้าเงินพวกนักวิเคราะห์ทางเทคนิคจะหยุดดูผลกระทบจากข่าว แล้วหารูปแบบการเคลื่อนไหว (Formation) ของราคาใหม่ เพื่อจะได้สามารถหาสัญญาณเข้า/ออกตลาดใหม่ได้ ซึ่งจากข้อมูลในช่วงระยะเวลาประมาณ 3 ปีที่นำมาทดสอบในบทก่อน ๆ นั้น มีข่าวคราวต่าง ๆ มากมายเกิดขึ้น อันมีผลกระทบต่อ การเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยน แต่ไม่ว่าจะมีเรื่องราวต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด จากการทดสอบก็ปรากฏว่า ด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางเทคนิคก็สามารถที่จะทำกำไรได้ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าการพยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศโดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค มีโอกาสที่จะทำกำไรได้มากกว่าขาดทุน และกำไรมากกว่าการซื้อ/ขาย โดยไม่มีหลักการแน่นอน รวมทั้งยังมีโอกาสได้กำไรมากกว่าวิธีวิเคราะห์พื้นฐานอีกด้วย เพราะการวิเคราะห์พื้นฐานยังขึ้นกับการคาดคะเนแนวโน้มของเหตุการณ์หรือภาวะเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่จะแม่นยำเพียงใด